

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

יעקב וישראל

הללו עם ישראל שרד, ואויביו לא יכלו לו, וגם לא יוכלו לו. אולם כל זמן שהיינו בגלות, היינו בבחינת יעקב, בשפל המדרגה. אלא שסוף סוף בס"ד, אנו זוכים לראות עין בעין בתחיית ישראל. אנו עולים מבחינת יעקב לבחינת ראש, ואין זה מקרה שמדינתנו נקראת מדינת ישראל. מתקיימים בנו דברי חז"ל "לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך - לא שיעקב יעקר ממקומו אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו" (ברכות יב, ב). וככל שנעלה במעלה הדרך נכיר יותר ויותר בזהות הישראלית המיוחדת לנו כעם סגולה וגוי קדוש וממלכת כהנים, ונכיר ביעודו של עם ישראל אשר בא להמליך את ה' יתברך בעולם ולהאיר ולהיטיב לאנושות כולה. מתוך כך יכירו וידעו כל באי עולם כי ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. אמן. בציפייה לישועה השלמה

יעקב וישראל שני השמות של עמנו האהוב מרמזים לנו על שתי בחינות: יעקב, בחינת עקב, החלק התחתון בגוף האדם. וישראל, אותיות רא"ש ל"י, בחינת הראש וראשית, החלק היותר עליון באדם, כדברי חז"ל אין ראשית אלא ישראל. אחרי המאבק ביניהם, קורא שרו של עשו ליעקב - ישראל, ככתוב: "וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֶר עוֹד שְׂמֹךְ פִּי אִם יִשְׂרָאֵל פִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעַם אַנְשִׁים וְתוֹכֵל" (בראשית לב, כט), כפירוש רש"י: עם אנשים - עשו ולבן - ותוכל להם, לא יכלו לנצחו. בחינת "ישראל" מתגלה כאשר אויביהם אינם יכולים להם וישראל מנצחים. ואכן הקב"ה קורא ליעקב ישראל, "וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹקִים שְׂמֹךְ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׂמֹךְ עוֹד יַעֲקֹב פִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׂמֹךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׂמוֹ יִשְׂרָאֵל" (לה י, כ). כפירוש רש"י: ישראל, לשון שר ונגיד. **נכון לעכשיו**, אלפי שנים מתנהל לו עם ישראל תוך כדי מאבקים, כשם שיעקב נאבק עם עשו ולבן. לאורך כל המאבקים

צ"ל הנכ"ל ב"ש

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

מלאכים ובני אדם
הרב יורם אליהו - עמוד 3

אבולוציה של האדם בארץ ישראל
הרב אווין טרבלסי - עמוד 3

איזה אור על הפנים
הרב ליאור לביא - עמוד 4

ילדות ללא השמל ומקלחת, מסירות נפש על כיבוד הורים, וביקור בישראל ששינה את הכל: זהו סיפורו של גר הצדק בן ציון מנדלה אבנר שאקי / עמוד 5

מצטערים וכואבים ביחד עם בית ישראל על הסתלקותו לשמי מרומים של ראש ישיבת הר המור
הגאון רבי מרדכי שטרנברג זצ"ל
מגדולי מרביצי תורת ארץ ישראל זכה להעמיד תלמידים רבים הממשיכים בדרכו להאריך את התורה באהבה ובאמונה עליו נאמר אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו למשפחת שטרנברג היקרה, הרבנית והילדים תנוחמו בנחמת ציון וירושלים
הרב דב ביגון ובית מכון מאיר

רב/מדריך חתנים - מדרכת כלות/איש חינוך?
מעוניין/ת להציל משפחות מגירושין?
כלים פרקטיים לאבחון והפניה לאנשי מקצוע
הצטרפו לקורס דיגיטלי "עזרה ראשונה לשלום בית" הצלחה של מעל אלף בוגרים (מכון פוע"ה, מקימי, חב"ד, מסילה ועוד)

משה אליאס
יועץ נישואין

זוגות נשואים ביחד אבל מרגישים לפעמים לבד?
צעדים לחיי נישואין מאושרים
הצטרפו לקורס דיגיטלי בשיטה ייחודית "הצצה" לחדר טיפולים של יועץ נישואין בין הנושאים: איך לריב נכון, שיחה רגשית, קבלת החלטות ועוד
4,130 זוגות כבר צפו בסרטונים והביאו שינוי לחייהם
שלום באהלך
הדגים חיי נישואין משותפים

מדברים אמונה

הרב ראובן פיירמן ר"מ במכון מאיר

עד עצם היום הזה. אחד האנשים שהסכימו עם אפלטון היה הפילוסוף הצרפתי הנודע ז'אן ז'אק רוסו, שביקר באופן חריף את התרבות. לפי דבריו דווקא התרבות הופכת את האדם ליצור אגואיסטי ותאוותן, מעמידה אותו בתחרות מתמדת מול אנשים אחרים וגורמת לו להיות קנאי ורמאי. את ספרו הראשון, "דיון בדבר ההשפעה המוסרית של אומנות ומדע", הקדיש רוסו לביקורת נוקבת על התרבות בכלל ועל האמנות בפרט.

גם דבריו של רוסו עוררו פולמוס גדול, לא רק בצרפת אלא באירופה כולה. לא מעט התנגדו לעמדה זו, אבל התברר שהוגי דעות רבים מסכימים עם רוסו. גם לב טולסטוי - סופר רוסי מפורסם - הזהיר את האנשים מפני ההשפעתן השלילית של האומנות וספרות, גם גאורג הגל, הפילוסוף הגרמני הנודע, היה סבור שאמנות ותרבות מסוגלות להזיק לאדם. הוא טען כי בעתיד, כשרמתו המוסרית של המין האנושי תתעלה, לא יהיה צורך באמנות כלל וכלל.

ברור שדברים אלו יכולים לעורר תרעומת רבה אצל אנשים מתורבתים, אך אם נתבונן באופן בלתי משוחד על יצירות אמנות רבות, קשה יהיה לא להסכים עם מי שמבקר אותן. לא צריך להיות פילוסוף גדול כדי לראות זוועות של ממש הטמונות ביצירות קלאסיות רבות, מיוון העתיקה ועד ימינו, ודאי ודאי בתרבות הפופולרית. בפעמים הבאות נעסוק אי"ה עוד בנושא זה.

- ומדוע, אם כן, לתת להם אפשרות להשפיע על העם? רק מפני שיש להם כישרון דרמטי או קול יפה? מניין האמנים יודעים לאילו אידיאלים ולאילו מעשים יש לשאוף? אדרבה, אין זה סוד שרמתם המוסרית איננה גבוהה כלל וכלל. אין

"ברור שדברים אלו יכולים לעורר תרעומת רבה אצל אנשים מתורבתים, אך אם נתבונן באופן בלתי משוחד על יצירות אמנות רבות קשה יהיה לא להסכים עם מי שמבקר אותן."

הם משמשים דוגמה ליושר ולטוהר מידות. רבים מהם אנשים מושחתים וידועים בתור בעלי דעות מקולקלות. ברור שגם ההשפעה שלהם על הדור הצעיר תהיה בהתאם לרמתם האישית. לכן פוסק אפלטון כי אין מקום לאמנים ב'פוליטיאה', מדינתו האידיאלית. דבריו של אפלטון עוררו דיונים רבים הנמשכים

אומנות, מזיקה?!

הקב"ה ברא לאדם חוש אסתטי. באמצעות חוש זה האדם פיתח תרבות שלמה של אמנות ויצירה. ניתן לסווג את האמנות לשלושה חלקים: אמנות של קודש, אמנות של חול, ואמנות רעה, טמאה, המטמאת את כל מי שמתקרב לארבע אמותיה. נתחיל להסביר מעט מהי 'אמנות טמאה'. הוגי דעות גדולים בתקופות שונות דיברו על הנזק שאמנות וספרות עלולות לגרום לבני אדם.

עוד ביוון העתיקה, ערש התרבות, אפשר היה לראות התנגדות חריפה לאמנות ואף סלידה ממנה. למשל אצל גדול הפילוסופים של יוון, אפלטון. הוא הודה שהתרבות תורמת להתפתחות האדם מבחינה אסתטית ושכלית, אך מאידך טען שהיא גם מזיקה בצורה קשה ביותר. לכן מסקנתו של אפלטון הייתה חד משמעית: באמנות יש יותר נזק מתועלת. דעה זו מצאה ביטוי בספרו הגדול "הפוליטיאה" (המדינה).

בספר זה אפלטון פורש את תוכניתו בדבר הקמתה של המדינה האידיאלית, המבוססת על ערכי צדק ויושר, שמאפשרת לאדם לחיות בה חיים טובים ושמוחים. אך התנאי ההכרחי לקיומה של חברה בריאה כזו, לדעתו, הוא העדר אנשי אמנות בה. דווקא הם, המשוררים, הסופרים ובעיקר אנשי התיאטרון, מרעילים את החברה ומשפיעים לרעה על האוכלוסייה.

וכיצד יתכן אחרת, טוען אפלטון? הרי רוב אנשי האמנות מעולם לא למדו לחנך, לא עסקו בבירור יסודות המוסר, לא הוכיחו את יושרם וטוב ליבם

אורות הפרשה

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

קטונתי מכל החסדים

בפרשת וישלח אנו פוגשים שני שמות של יעקב שנראים סותרים זה את זה. מצד אחד 'יעקב' - שם שמבטא שפלות וענווה. סוג של קבלת הדין. עקב הרגל זה ביטוי לאבר הנמוך ביותר בגוף האדם. לעומת זאת יעקב אבינו מקבל בפרשה שם נוסף - ישראל. שם שמבטא התמודדות ומאבק. 'שרית עם א-לוהים ואנשים ותוכל'. בעומק הדברים השמות משלימים זה את זה. ענווה ושפלות אין כוונתן אפסות של האדם אלא הפתיחות שלו מול גודל אינסופי שעומד בבסיס החיים שלו. עקב משמעותו היכולת להבין שבסיס כל הגוף נשען על העקב, על היכולת להיות מחובר לקרקע; להבין היכן אנחנו ומתוך כך - לאן ניתן להתקדם. באופן טבעי העקב מאפשר את ה'שרית עם אנשים ו-אלוהים ותוכל' - יכולת ההתמודדות עם המציאות, הפיסית והרוחנית' מתאפשרת רק מתוך ענווה.

רק מי שמרגיש עצמו עקב זוכה להיות ישראל. רק מי שמלא ענווה מסוגל ל'שרות' לנצח, להישאר לנצח. יעקב אבינו, אומרים חז"ל, 'לא מת'. רוחו של יעקב. יעקב אבינו חי לנצח. 'עניים', אומר דוד המלך - 'ירשו ארץ'. דוקא הם ישרו בסוף לרשת את המציאות.

בני בינה ימי שמונה קבעו שירו ורננים

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון

בנושא חנוכה

שיתקיים ביום שלישי י"ט בכסלו בבית המדרש הישן

בחסות משפחת ונגרובסקי
לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

- 11:30 הרב ראובן פיירמן
- 12:30 רה"י הרב דב ביגון שליט"א
- 13:15 מנחה
- 14:15 הרב יואב מלכא
- 15:15 הרב אשר בוחבט
- 16:15 מנחה
- 16:30 הרב שמעון בן-ציון
- 17:30 הרב יורם אליהו
- 18:30 הרב איתמר ורהפטיג
- 19:35 ערבית
- 20:30 הרב צבי נחשוני

המו"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 אתר הבית meirtv.com דוא"ל torah@meirtv.co.il

יעוצב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

שם משמואל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

נשמתי. הלימוד המאה ואחד מראה את החשק והרצון להוסיף מעבר למידה הרגילה, ובזה זוכה האדם להיקרא **עובד ה'.**

מוסיף השם משמואל, שזה היה גם ביעקב אבינו, שהוא נבחן על מעלתו ועבודתו בבית לבן אם הן היו בשלמות גמורה, לכן נאבק המלאך עמו. וכיון שיעקב כל מהותו הייתה הנשמה, כי כל עבודתו הייתה למעלה מהטבע האנושי, לכן ניצח את המלאך, עד שאמר לו 'לא אשלחך כי אם ברכתני'.

על השבת אומר השם משמואל היא **יומא דנשמתיא**, ואם האדם זוכה לקבל את השבת כראוי, הוא **"מתעלה ביום השבת מאוד ומעלתו גדולה ממעלת המלאך"**. וזה ענין שלום עליכם שאנו אומרים בשבת שמסתלקים מהאדם כל המניעות והמכשולים והוא זוכה למעין עולם הבא.

תוך כדי כתיבת שורות אלו נתבררנו על פטירתו של מו"ר הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל. כל מה שכתבנו כאן שייך אליו במיוחד, היה כמלאך ה' צבאות, גאון וקדוש, כולו נשמה. עבד את בוראו למעלה מהטבע האנושי, מסר נפשו ללמוד תורה לישראל והעמיד אלפי תלמידים מתוך יראתו וענוותנותו המיוחדת, שקדמה לחכמתו. גדולה האבדה ואין לנו מנחם, תנצב"ה.

עומק הפרשה

הרב אהרן טרבלסי ר"מ במכון מאיר

הארץ שיחיו בה בני אדם שהרוחניות משפיעה ופועלת בהם. בני עשו הם מזרע אברהם ויצחק ועולמם הרוחני מפותח יותר מאנשי האדמה. ולכן הגמרא מגדירה במליצה את התהליך הזה כיציאה לחירות "שנעשו בני חורין מנכסיהם". כי קישור יתר על המידה עם האדמה והארציות מחניק את טבעו המיוחד של האדם, וניתוק ממנה הוא יציאה לחירות. "כי כל אשר יעלה האדם יותרו חושיו מהקשר האדמתי ויעלה אל על לחוש הרגשות עדינות עד בואו אל מקדשי אל שהיא המגמה העליונה".

אלא שיש מדרגת חיים גבוהה יותר. באופן מפתיע אותה יכולת של אנשי החורי הייתה גם לשלמה המלך. מקום היניקה של הפירות הגדלים בעולם הוא מהשורש שממנו נבראו, מאבן השתיה ממנה הושתת העולם. משם יוצאים גידים שעוברים לאורך העולם ומהם יונקים כל סוגי האילנות והצמחים. שלמה ברוח חוכמת הקודש שעליו ידע לזהות היכן כל חוט עובר והיה מצווה לעבדו לזרוע באותו מקום פירות ממינים שאינם גדלים בשגרה בארץ ישראל. וכך הצליח להצמיח את כל סוגי העצים והאילנות. "אפילו פלפלין נטע שלמה בארץ. היה יודע עיקר משתיתו של עולם איזה הוא הגיד שהוא

המשך המאמר בעמוד 6 <

מלאכים ובני אדם

במדרש רבה על הפרשה מובאים דברי תנאים המוכיחים שיעקב היה גדול במעלה מהמלאך שנאבק אתו. רבי שמעון מוכיח זאת מהמילים של המלאך "ויאמר שלחני", הרי שהמשלח (יעקב) גדול מן המשתלח (המלאך), שהרי המלאך מבקש מיעקב שישחרר אותו.

שואל השם משמואל (תרע"ג, עמ' יח), הרי דעת הרבה מהראשונים, שמעלת המלאך גדולה ממעלת האדם? והוא משיב, אלו ואלו דברי אלוקים חיים, ומסכים, כתוב בספר שערי אורה שגם המלאך מורכב מגוף ונפש, אז אם נערוך את מהות הגוף של האדם, הקרוץ מחומר, מול מהות גופו של המלאך, ודאי שמעלת גוף המלאך גבוהה יותר כי גם גופו הוא רוחני, "אך כשנערוך מעלת נשמתו של האדם (מול) למעלת נשמתו של המלאך, מעלת נשמתו של האדם, גדולה, שהוא פנימי ביותר". הוא ממשיך לבאר לפי דברי הרב חיים ויטאל, (בשער הקדושה ח"ג שער ב'), שאור מחצב הנשמות של האדם, פנימי ועליון מאור מחצב המלאכים, כלומר נשמת האדם חצובה ממקור פנימי ועליון, ולכן אם האדם הולך אחר נשמתו ומבטל את הגוף לנשמה, להיות כעבד נשמע בכל בחינותיו, איש כזה נחשבת מהותו, לפי בחינת הנשמה שבו וממילא הוא גדול ממלאך, אבל אם הוא עושה

אבולוציה של האדם בארץ ישראל

סופה של פרשת וישלח מוקדש לתיאור תולדות משפחתו של עשו ושושלת אלופי אדם. יחד עמם מספרת התורה גם על משפחת שעיר החורי שישבה בארצו של עשו "אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ לוטן ושוכל וצבעון וענה". מה באה התורה ללמדנו בתיאור

קורותיה של משפחת החורי?

משפחת החורי היא מעמי כנען שהיו "יושבי הארץ", כלומר ישבו בארץ שעיר לפני בואו של עשו לשם. וכשהגיעו בני עשו הם השתלטו על ארצם כפי שנאמר בדברים' "לכני עשו היושבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם".

הגמרא במסכת שבת² מוצאת משמעות נוספת במילים "יושבי הארץ". "אטו כולי עלמא יושבי רקיע נינהו? (האם שאר תושבי העולם יושבים ברקיע) אלא שהיו בקיאים בישובה של ארץ שהיו אומרים מלא קנה זה לזית, מלא קנה זה לגפנים, מלא קנה זה לתאנים".

אנשי החורי הצטיינו בקשר עם האדמה. לכל חלקת אדמה טבע שונה והם ידעו לזהות את

את הגוף עיקר, אז מהותו היא הגוף שלו, רק שיש בו נשמה, וגוף המלאך מעלתו גדולה מגוף האדם ואז המלאך נחשב גדול יותר.

העבודה לגלות ולהוציא מהכוח אל הפועל את מהותה של הנשמה אומר השם משמואל, לא יכולה להיות רק בעבודה רגילה, כפי כוחו וטבעו של האדם, כי בזה עדיין אינו נוגע בכוח נשמתו, ואז במהות גופו המלאך גדול ממנו, ולכן עדיין יש בכוח המלאכים המקטרגים וליצר הרע להמציא לו מניעות שונות להפריע לו בעבודת ה', "אבל אם עובד בכוח גדול למעלה מכפי טבעו והרגלו, בזה הוא מעורר את כוח הנשמה...", כמו שמבואר בזהר שאם עובד האדם בכוח גדול, נחשבים ומתייחסים מעשיו אל הנשמה, וכבר ביארנו שבמהות הנשמה הוא גדול מהמלאך ואז אין בכוח היצר הרע להפריע לו ולמנוע ממנו השגות בעבודת ה'.

כך מצינו בדברי חז"ל 'שאינו דומה השונה פרקו מאה פעמים, לשונה מאה ואחת, ומי ששונה רק מאה, לא נקרא עובד ה', (עין חגיגה ט'), ולכאורה זה רק הבדל של פעם אחת? אלא שהלומד מאה פעמים, מסמל את כוח ההרגל, את ההשתדלות הרגילה ועל כן אומר השם משמואל הוא "עדיין לא עבד בכוח נשמתו, ואינה נחשבת כלל עבודה לעומת העבודה בכוח

האיכות המיוחדת שלה ומה היא טובה להצמיח. הגמרא ממשכה לומר שהיכולת שלהם רמוזה בשם "החורי" - שהיו מריחים את הארץ ומזהים בעזרת כוח הריח את תכונות האדמה. **הרב קוק זצ"ל³ מסביר שהיכולת המיוחדת הזו של אנשי החורי נבעה מכך שהיו אנשי אדמה בכל מהותם.** לא הייתה להם מעלה רוחנית כלשהי ולכן התמסרו בכל כוחם אל האדמה והשקיעו בה את כל מרצם. בלא תוכן רוחני שהפריע להם בעיסוק באדמה הם שקעו בעבודתה ופיתחו את היכולות שלהם בהבנת טיב הקרקע בצורה מושלמת.

מדרגת החיים של אנשי החורי הייתה אפוא גשמית כעין בעל חיים מפותח ומתקדם משאר החיות. אך האדם לא נברא לתכלית זו. אלא להוציא לפועל את הכוח הרוחני הגנוז בנשמתו. לכן שליטת אנשי החורי באדמה הייתה חייבת להסתיים כפי שמספרת התורה שבני עשו הורישו את ארצם. הגמרא ממשכה לדרוש שגם תהליך זה רמוז בשם. "חורי - שנעשו בני חורין מנכסיהם". מבאר הרב זצ"ל שזהו תהליך של התפתחות. תכלית ישוב

וקבצך מכל העמים⁴, יהיה סדר של הצמחה וישועה כפולה בישראל. אותו כלל ישראל, בית ישראל, בית יהודה, יזרע כביכול בזריעה אלוקית מחדש, ויוצמח בשני צדדים: חלק של אדם שבישראל וחלק של בהמה שבישראל, או במלים פשוטות: צד הקודש וצד החול, הצד הפשוט וצד הקדושה. הכוחות צריכים להתגלות מחדש בבריאות, תחיית האומה, בנין האומה והבראת האומה מחדש בשני הצדדים הללו: צד הקודש וצד החול. יש ללמוד, לדלות ולגלות מהפסוקים ומדברי חז"ל המפוזרים במקומות רבים, איך יש לראות את מעשה ד' שנעשה בסדר הזה של בנין בית ישראל מחדש והצמחת בית ישראל מחדש. חז"ל מוסיפים על כך עוד לימוד - ונלמד אותו בשבוע הבא⁵.

ישראל: אידיאליים, שלמים, כשרים, טהורים וקדושים, השייכים ל"אתם קרויים אדם". אתם, בית ישראל, אדם. ובבית ישראל, יש בני ישראל לכתחילה, בשלמותם. אמנם לא כל ישראל במדרגה כזו. יש בישראל צדיקים ויש רשעים. יש אנשי קודש ויש אנשי חול. ה'לכתחילה' בכלל ישראל הם אנשי תורה ואנשי קדושה, ואנשי קודש תהיון לי³ - "זרע אדם", האדם של כלל ישראל. וישנם שלא ניכרת בהם כל כך דרגת האדם של ישראל. יש מדרגות שונות, כפי שכתוב בקהלת: רוח האדם ורוח הבהמה. יש צד של זרע אדם של ישראל, ויש כאלה שבהם מתעכבת התגלות "אתם קרויים אדם". אם לא מתגלה כל כך כל האדם הנפלא שבישראל, אז זה בערך כמו בהמה. יש כאן לימוד של נבואה, לימוד של "כה אמר ד'", שבסדר "ושב ד' אלקיך

"הנה ימים באים נאם ד', וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה¹". ריבונו של עולם וזרע בקרקע כדי שתהיה צמיחה מחדש. הפסוק הזה מובא בגמרא חולין דרך אגב, מתוך השתלשלות סגנון הגמרא. הגמרא אומרת שכך יהיה סדר הגאולה: זריעה מחדש, "מצמיח קרן ישועה", של "זרע אדם וזרע בהמה". תורת ד' תמימה, אחת, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. הגמרא מבררת שבמקום שיהיה כתוב זרע בית יעקב, כלל ישראל, בהדגשה שכל ישראל כולו הוא זרע אחד, גזע אחד, משפחה אחת, - הנה ההדגשה היא בסדר הגאולה יהיה בהצמחת קרן ישועה על ידי זריעה בכפלים, זריעה של אדם ושל בהמה. גם בכלל ישראל, "אתם קרויים אדם"², יש מדרגות. גם בצדיקים יש מדרגות. הצדיקים הם חלק של מה אמר הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל באחת משיחותיו האחרונות. על המחשבה שצריכה ללוות את האדם לכל אורך חייו.

1. ירמיהו ל"א כ"ו.
2. יבמות דף ס"א ע"א א'.
3. שמות כ"ב ל'.
4. ע"פ דברים ל"ג.
5. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ט עמ' 7-85.

בשביל הנשמה

הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

ה' איתו, לבין דרך הנהגת ה' עם שאר אנשי העולם. מתוך כך אנו למדים שמה שנדרש מאברהם אבינו, לא היה לשאול את עצמו - על מה ה' מעניש אותי? מה אני צריך לתקן? אלא נדרש ממנו פשוט לפעול עם ה', לקיים את רצון ה' (לאחר מכן ראיתי שדברים דומים פורסמו במאמר "יתמוך דברי ליבך" והבאתים בלשונו שם). וכך חתם את דבריו: "הקב"ה הוא המנהיג אותנו ותפקידנו לקבל את הנהגתו. זוהי המחשבה הנכונה שצריכה ללוות את חייו, ואלו הם חיים מתוך עומק האמונה".

באותה ברית משפחתית, התבקש הרב מרדכי זצ"ל לדבר ועל אף הקושי הפיזי העצום, ממקום מושבו אחז במיקרופון ונשא דברים שנחצבו מלבבו הטהור והקדוש...

בכך באה לידי ביטוי גם מידת התמימות עליה דיבר בנו, הרב אביחי יבדל לחיים ארוכים וטובים, בהספדו. להתהלך עם ה' בתמימות, בכל מצב. וכך אמר הרב מרדכי בשיחה אחרת: "אמנם לעתים יש קושי נפשי לקבל אירועים שונים המתרחשים במציאות ולשמוח בהם. אכן, זהו קושי מובן ופעמים יש לו מקום. אבל נקודת המוצא הבסיסית שלנו צריכה להיות האמונה התמימה והישרה, והקבלה של הנהגת הקב"ה ותורתו בלא התמרמרות" (כי הם חיינו עמ' 31).

"חַכְמַת אֲדָם תֵּאָר פְּנֵיו". פניו של מי שבתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה. פנים המחזירות את הארת פניו של ה' יתברך, המנהיג את עולמו בטובו ובחסדו.

קבועים וצמודים - ללא חציצה - למקור החיים; אדם החי חיים של "הרגשת אלהים" אינטנסיבית, הזורמת בנשמתו זרם שוטף ללא הפוגות; אדם החי חיים של הימצאות תמידית בתוך ה"ספירה" של הרצון העליון, מקשיב לסוד שיחו ומגשים אותו במעשים טהורים, בקיום מצוות ושמירת תורה על כל פרטיה ודקדוקיה - רק אדם כזה זוכה לדרגת ה"קדושה" ("מהמקור", עמ' נא-נב).

"קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכֻנְתֵּיהּ קְדִישׁ עַל אֲרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתֵּיהּ". קדושה עליונה שמופיעה בתחתיות ארץ ומאירה אותה.

באותה ברית משפחתית, התבקש הרב מרדכי זצ"ל לדבר. ועל אף הקושי הפיזי העצום, ממקום מושבו לצד רעייתו הרבנית, שתיכדל לחיים ארוכים וטובים, אחז במיקרופון ונשא דברים שנחצבו מלבבו הטהור והקדוש. הטית את אזניו והקשבתו לכל מילה. בסתר ליבי הרגשתי שאלו מילים המבטאות את אומר חייו. למפרע אולי מתבררים דבריו כמעין צוואה.

מאחר והברית התקיימה סמוך לפרשת וירא, דברי הרב נסובו בעיקר סביב פרשת העקידה. בדבריו עסק בפרשת העקידה אך מבין השיטין ניתן היה לשמוע על התמודדות עם ייסוריו וכך אמר: "אברהם אבינו לא התפלל להצלת יצחק, כמו שהתפלל להצלת סדום מהפיכתה. לאברהם אבינו ברור שיש הבדל בין דרך הנהגת

לפני כחודש זכינו להשתתף בכרית משפחתית שהתקיימה בישיבת הר המור בירושלים. הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל, סבא רבה של התינוק, שימש כסנדק. מבעד חשכת ענני החולי בקעו קרני אור החוצה - הארת הפנים המיוחדת של הרב מרדכי, הארת הנשמה, אותה לא הצליחה גם המחלה להכחיש ולהחליש.

אילו הייתי צריך להסביר מה אמורה התורה לחולל בנפש האדם, הרי שהרב מרדכי זצ"ל הוא עבורי הדוגמא הטובה ביותר לכך. לא זכיתי כמעט ללמוד ממנו, רק מעט שבמעט, מפגשים בודדים ועוד פירוים מדברים שבכתב, ובכל זאת - עבורי היווה הרב מרדכי מודל לתורה שהיא סם חיים. תורה שמחה, חיונית, אנרגטית, אופטימית, מלאה לב טוב ועין טובה. מלאה חן וחסד. לא אדם שלומד תורה אלא אדם שנושם תורה. מרגיש תורה וחי תורה. מתקיים ב"ספירה" של קדושת התורה.

בהספדו, הקריא הרב טאו שליט"א את דבריו של הרב שמעון סטרליץ, תלמידו הגדול של הראי"ה זצ"ל, בהספדו על רבו: "ומהות הקדושה היא: התמדה, רציפות ושלמות של חיים עליונים טהורים ושל השגות חודרות, בלתי פוסקות, לתוך נשמת העולם... כל עוד שאין רציפות, אחדות והתמדה של חיים טהורים, של חיי אמונה נשגבה, של התדבקות במקור הנצח ללא היסח דעת כלשהו - אין "קודש". כל היסח הדעת פוסל בקדשים (עיי' פסחים לה, א). ורק אדם הנמצא בתוך "ספירה" עליונה של אמונה טהורה, הממלאה את כל ישותו ללא שיור; אדם החי חיים טהורים מתמידים,

"הקב"ה הזמין אותי להצטרף לעם שלו,

ואני לא מפסיק להתרגש מזה

ולהודות לו על כך"

"נולדתי בקניה, כבן לשבט השני בגודלו במדינה", אומר בן ציון מנדלה, 41, נשוי ואב לשלושה, תושב יתיר העוסק במחקר. "עד גיל מבוגר יחסית לא ידעתי מה זה חשמל, לא היו לנו רכבים ומים זורמים, הרבה פעמים היינו רעבים ולא היה לנו אוכל, והתקלחנו בנהר בכל מזג אוויר. היינו ארבעה אחים,

לפני שנה אחותי נפטרה ועכשיו אנחנו שלושה. ההורים שלי הגיעו מבתים מאוד עניים, גם אנחנו היינו מאוד עניים, אבל ההורים שלי חלמו שלנו יהיה עתיד אחר.

"החיים בקניה שונים מאוד ממה שאנשים מכירים בישראל. למשל היינו הולכים כל יום עשרה קילומטר לבית הספר, וגם הצייד היה חלק רגיל מהחיים שלנו. חיות פרא היו סביבנו כל הזמן. פילים, צ'יטות, נחשים ועוד. עד היום זה לא נדיר לראות אנשים בכפר שממנו באתי הורגים באמצע היום פיל שהגיע אליהם והתחיל לעשות בעיות.

"הייתי חזק ובכושר טוב אז פתחתי את התחומים האלה, וגם למדתי במהלך השנים קראטה, אבל בעיקר השקעתי בלימודים. לא היה לי אף אחד במשפחה שיכל לעזור לי לצאת מהמצב שהייתי בו, וידעתי שהשקעה בלימודים זו

הדרך היחידה שלי להתקדם בחיים. כדי להגיע לאוניברסיטה אתה צריך ציונים מאוד טובים בתיכון, אז הייתי קם בארבע וחצי בבוקר, הולך לישון בחצות, וכמעט כל היום לומד. הרבה חברים שלי עישנו סמים ושתו אלכוהול אבל התרחקתי מזה מאוד, כי ידעתי לאן אני רוצה להגיע בחיים".

מהם הדברים הרוחניים שעניינו אותך באותה תקופה?
"האמת שהייתי מאוד רוחני מגיל צעיר, ובעיקר למדנו את התנ"ך. מרוב שקראתי את זה הרבה, ידעתי בעל פה חלקים גדולים מהתנ"ך והתחברתי אליו הרבה יותר מאשר לברית החדשה. היו לי הרבה שאלות על התנ"ך, אבל אף פעם לא קיבלתי תשובות על כך. בתוך כך, החיים בבית, וגם בבית הספר, לא היו פשוטים בכלל. כשהייתי בתיכון אבא שלי התמכר לאלכוהול והפך להיות מאוד אלים. הוא גם לקח אישה נוספת, וזה עשה הרבה בעיות בבית. אני זוכר למשל פעם אחת שאבא חזר הביתה שיכור והרביץ לאמא שלי, שהחזיקה את אחי הקטן. אחי נפל על הרצפה, ואני הרמתי אותו מחר ורצתי החוצה. אני זוכר שבכינו המון בבית,

בן ציון מנדלה נולד בקניה, אך בזכות לימודיו במכון מאיר עבר גיור כהלכה. בראיון זה הוא מספר על שנות ילדותו ללא מקלחת וחשמל, הביקור בישראל ששינה את חייו לתמיד, והמסר החשוב שברצונו להעביר לכל מי שעובר גיור // אבנר שאקי

פעם הייתי מתקשר לשאול אותו שאלות. יום אחד הוא אמר לי שהוא חושב שאני צריך לקחת פסק זמן מהעבודה, וללמוד יהדות ברצינות. הוא ראה כמה זה חשוב לי, והציע לי ליצור קשר עם הרב ליסטמן ממכון מאיר. עשיתי זאת והתחלנו להיות בקשר, ואחרי כמה חודשים שאלתי את הרב ליסטמן אם אוכל ללמוד במכון.

"עבדתי אז במספר מדינות שונות בעולם, אבל הרגשתי שאני צריך לעצור הכל אז הגעתי. הרב ליסטמן מאוד שמח לראות אותי, והביא לי חיבוק גדול. לאחר זמן קצר במכון ידעתי שאני רוצה להתגייר. הרגשתי שסוף סוף השאלות שלי מקבלות תשובות, שמצאתי את מה שחיפשתי. למדתי במשך שנה וחצי, עשיתי את הגיור, ולאחר מכן למדתי במכון במשך שנה נוספת. הייתי בקשר קרוב עם הרב משה קפלן, ואשתו הרבנית ציפי ז"ל הציעה את השם בן ציון בן אברהם במקום שמי הקודם - בסוון קקאי מנדלה".

מאוד משמח שלאחר הגיור הכרת את אשתך, וזכיתם להקים בית נאמן בישראל.

"כן, זה מרגש אותי. את הגיור עשיתי בגיל 34, ולמעשה רציתי להתחיל חיים חדשים. זמן קצר לאחר מכן הציעו לי להכיר את מי שלימים תהיה אשתי, והתחברנו מהר מאוד. בהתחלה גרנו בירושלים, אחר כך בצפריה ואז עברנו ליתיר. ובכלל, כשאני מסתכל במבט עמוק אני ממש רואה איך הכל היה בהשגחה פרטית. אני נזכר בשנות הילדות שלי באפריקה ומסתכל על אשתי והילדים שלי כאן בארץ, ופשוט לא מאמין. הקב"ה הזמין אותי להצטרף לעם שלו, ואני לא מפסיק להתרגש מזה ולהודות לו על כך. אני שר עם הילדים שלי 'המלאך הגואל אותי, זמירות שבת, ופשוט מתמלא בשמחה. אני מלא הודיה לה' על כל מה שנתן לי, ועל שנתן לי ילדים שכל כך אוהבים להתפלל אליו. בחיים לא האמנתי שאזכה לכל כך הרבה טוב, ולא פעם אני מרגיש דברים שאני בכלל לא יכול להסביר.

"בתוך כך, אחד הדברים שהכי חשוב לי לומר הוא שגם בתור גר אתה חייב לזכור ולכבד את ההורים שלך. יש אנשים ששוכחים את

ההורים שלהם אחרי הגיור, אבל זה לא נכון לעשות כך. הבאתי את ההורים שלי לביקור בארץ, אמרתי להם מה אני יכול לאכול להם אצלם ומה לא, והסברתי להם על דרך החיים שבחרתי לעצמי. מאוד חשוב שההורים שלנו ירגישו את האהבה שלנו אליהם. אנחנו אמנם זכינו להכיר את היהדות והם לא, אבל זו לא סיבה שבגללה צריך להפסיק את הקשר איתם. אדרבה, צריך לחזק אותו עוד ועוד, לכבד אותם, ולגרום לכך שהם רק יהיו שמחים על הדרך החדשה והלא פשוטה שבחרנו לעצמנו".

וכשהייתי בבית ספר אנשים שאלו מה קורה אצלנו ומאוד התביישתי בזה".

כבד את אביך ואת אמך

"בזכות ההשקעה הרבה התקבלתי לאוניברסיטה של ניירובי", ממשך מנדלה, "ועשיתי שם תואר ראשון. לא היה לי כסף לשלם שכר לימוד, אבל בזכות אחד הפרופסורים שהכרתי שם וביקש מהם שיתנו לי ללמוד הם הסכימו. הסיכום בינינו היה שאשלם להם אחרי שאסיים, ושלא אוכל לקבל את התעודה לפני שאחזיר את כל הכסף. במשך כמה שנים אחרי הלימודים החזרתי להם את הכסף, וגם ההורים שלי עזרו במה שהם יכלו. הם לקחו הלוואות, מכרו דברים, עד שברוך ה' החזירו את כל הסכום.

"חמישה חודשים לאחר מכן התחלתי לעבוד בחברה שהיו לה שלוחות במזרח אפריקה. חלק מהכסף שהרווחתי השקעתי בלימודים נוספים, ובחלק אחר עזרתי למשפחה שלי. במקביל לכך המשכתי עם הקראטה, ובזכות כך קיבלתי הזמנה ממורה ישראלי לבוא ללמוד קרב מגע בישראל כדי לפתוח חוגי קרב מגע באפריקה. בשנת 2009 הגעתי לחיפה, וזו הייתה ההיכרות הראשונה שלי עם ישראל. אחד החברים שהכרתי היה בחור מסורתי, ודי מהר הוא הזמין אותי לסעודת שבת בבית הוריו.

"הגעתי, ואני זוכר שלמרות הדברים המוזרים שראיתי באפריקה, הייתי בהלם ממה שהלך שם. הם שמו לי כיפה על הראש, האמא לקחה אותי לכיור ונטלה לי ידיים, אחר כך ראיתי את האבא מרים את החלות ואומר כל מיני דברים מוזרים ואז שם מלח ונותן לכל אחד תחיתה קטנה. חשבתי לעצמי: 'אנשים האלה מאוד מוזרים, הם אמורים להיות מערביים, מודרניים'. אחרי תקופה מסוימת חזרתי לאפריקה, אבל זה היה עם הרבה שאלות וסימני שאלה פתוחים".

כיצד התקופה בישראל השפיעה על המשך חיידך?

"התקופה כאן בארץ השפיעה עלי מאוד. למשל, מאוד הפריע לי שדווקא במדינת ישראל הרבה אנשים כמעט לא מתייחסים לתנ"ך. לאחר תקופה מסוימת קיבלתי מלגה ממשרד החוץ ללימודי תואר שני בביתחומי הרצליה, ושם פגשתי את הרב נתן לופז קרדו, גר מהולנד שלימד במכון מאיר, ולמדתי לא מעט על היהדות בזכותו. אחרי השנה בארץ שוב חזרתי לאפריקה, אבל עדיין מדי

בן ציון ראשון משמאל

בן ציון בלימודי התואר השני

על מאוד. למשל, מאוד הפריע לי שדווקא במדינת ישראל הרבה אנשים כמעט לא מתייחסים לתנ"ך. לאחר תקופה מסוימת קיבלתי מלגה ממשרד החוץ ללימודי תואר שני בביתחומי הרצליה, ושם פגשתי את הרב נתן לופז קרדו, גר מהולנד שלימד במכון מאיר, ולמדתי לא מעט על היהדות בזכותו. אחרי השנה בארץ שוב חזרתי לאפריקה, אבל עדיין מדי

הפשטות שב"האני האמיתי" בנישואין

את כל זה עברנו יחד איתך. לאחר כל זאת, קיבלתי תובנות נוספות ואני רוצה לשתף אותך, בחוויה המיוחדת שיש לי: לחיות בפשטות.

כשאני חוזר הביתה, אני מרגיש שזה הבית הכי בטוח בעולם שמותר לי ואני יכול להיות כפי שה' יצר אותי. עם החולשות וההפסדים, עם הכוחות והחלומות, הכישלונות והנפילות, ההצלחות והיכולות... הכל יחד וזה טוב ונפלא - וזה כל כך אהוב ומקובל. בזיכרון רחוק, נמצאים הימים בהם היה הבית מלא בסערות וכעסים, בניסיונות ובאכזבות, להיות מי שאני לא באמת. לחיות בדמיונות שמתנפצות מול המציאות ופשוט, אי אפשר לחשוב היום שאלו החיים שחיינו!...

נתת לנו כוח להיפגש עם הקב"ה, יוצר האדם שבנו. אני שמח במה שאני אשתי אוהבת אותי עם כל מה שיש בי. יש לי אושר בחיים עם האשה שזכיתי להכיר ושהיא זוכה להכיר אותי באמת. אני אוהב אותה עם כל מה שיש בה. היום אני מבין שהקשיים שהיו, כי אשתי רצתה לפגוש אותי באמת, לחיות את ההווה האמיתית שלי."

הניסיונות לחיות בחלום, גורמים לחסימה בין בני הזוג. כי הם לא חיים באמת את עצמם באותו רגע נתון. כאשר כל אחד מביא לקשר את אישיותו כפי שהיא ועם זאת, משתף בחלומות, נוצר חיבור אמיתי שיאפשר להתקדם ביחד, לעבר החלומות ששניהם מסכימים עליהם. מי שחי ב"נדמה לי", הוא מפסיד את אותנטיות הרגע ואינו חי באמת. בפשטות החיים, קיים עומק אינסופי שנותן ביטוי לבורא האינסופי. הפשטות הזאת, מאפשרת נינוחות ורוגע, גם כשנוצרים מצבים שיש בהם חולשות אישיות. הפשטות הזאת, גורמת לקבל אחד את השני ולתמוך בשעת הצורך. כך בני זוג, מגיעים לעומק של קשר ולגילויים אישיים וזוגיים שמגדלים ומרוממים את עצמם ואת הזוגיות שלהם, בכל פעם מחדש.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

החיים הזוגיים, הם חיים של קירבה אינטימית אותנטית, הכוללת את כל יישותו של כל אחד מהם, עם כל המורכבות הכרוכה בכך. כאשר כל אחד מביא לקשר את עצמיותו, בידיעת השונות וההסכמה לקבלה הדדית, עם כל הקשיים, אט אט, מגיעים להתאמות, לחיבורים עמוקים יותר ולחיי אושר.

ישנם זוגות שלא רכשו בניסיונות חייהם, את הכלים לבנייה זוגית נכונה. זוגות כאלה, כדאי להם למצוא עזרה מקצועית, במקום לגשש באפלה. חיים ואופירה עזרו לעצמם, ע"י עזרה מקצועית. חיים כתב לי בגילוי לב וביקש שאפרסם, (בשניים קלים), כדי לעזור לזוגות נוספים, להגיע לטוב שהוא ואשתו זוכים:

"לפני חודשיים סיימנו בהדרגה, רצף פגישות איתך שהיו חלק מהשינוי המשמעותי שחווינו אשתי ואני. היום אני כותב לך חוויה אישית עוצמתית ואני מרגיש צורך לשתף אותך, כי את היית חלק מהיכולת שלי-שלנו להיות היום, במקום הטוב הזה.

עד שהגענו אלייך, הייתי עסוק במשימה קשה: לבנות לי תדמית חזקה, להיות מי שחלמתי להיות. מתוך הלימוד שלי בשיבה, חלמתי להיות אישיות מסוימת וניסיתי להתנהג, כאילו זה אני באמת. היום אני מבין שכנראה עקב כך, חיי הנישואין שלנו היו מלאים באכזבות מצדי שלא הצלחתי להיות הדמות המסוימת הזאת. היום אני יודע שאשתי הרגישה שאני לא הייתי האני האמיתי שלי. אשתי לא ידעה מי אני חולם להיות.. היא פשוט רצתה להכיר את מי שאני ולא את מי שאני רוצה להיות. ואני לא ידעתי להעריך את זה וסבלתי מאד. מצד אחד, היה לי כעס פנימי כלפיה על שהיא לא מכירה "בדמות" הזאת. מצד שני, הרגשתי שאני לא באמת בעל ערך, אם אני לא מי שחלמתי להיות.

במהלך הפגישות למדנו שהחיים הזוגיים שלנו נמצאים ברגע הזה, בזמן הווה שמשולב בחלומות ובתקוות. למדתי לחוות את הרגע ולחיות אותו במי שאני באמת עם החולשות. למדתי שחווית ההווה, היא ההווה שלנו והיא שם ה' בתוכנו. למדנו איך הקב"ה מדבר איתנו דרך ההווה, החיים, הקשיים.. דרך כל רגע ממש!

המשך המאמר מעמוד 3

הולך לכוש ונטע עליו פלפלין (הכוונה לפלפל שחור שגדל באזור הודו) ומיד היו עושים פירות שכן הוא אומר נטעתי בהם עץ כל פרי".⁴ אדם שנאמן לטבעו הרוחני מסוגל להגיע לקישור חזק עם הארציות שאינו נופל מאנשי החורי ואף עולה עליהם. ידיעת שלמה בטיב הארץ מגיעה מהתעלות לעולם הרוחני ולא משקיעה בעולם הארצי. וידיעה כזו מצליחה לגלות את סודות א"י בצורה פנימית ועמוקה יותר. כך הצליח שלמה לגדל בארץ ישראל את כל סוגי העצים בעולם. גם כאלו שנראה שגדלים רק במקומות רחוקים. ארץ ישראל כוללת כול. אנשי החורי היו בקיאים בארץ בצורה רגילה וידעו לזהות היכן היא מגדלת גידולים שמתאימים לטבע שלה זיתים גפנים ותאנים. אבל כאשר האדם מתעלה ומתקדש, ההכרה בסגולות המיוחדות של הארץ מתעלה אף היא. ונפתח קישור חדש עם א"י שחושף כיצד כל הבריאה מקופלת בקרבה. נחלת שעיר היא מנחלת עשרה עממים שתגיע לעמי" רק בעתיד "עד אבוא אל אדוני שעיריה". כי בה מתבטא תהליך ההתפתחות של האדם מיצור גשמי שקרוב לאדמה, לאדם רוחני בעל צלם אלוקים עליו נאמר "אדמה לעליון".

1. ב.כב.
2. דף פה.
3. עין איה שבת, פ"ט, ט.
4. תנחומא קדושים,

"וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
להודות ולהלל לשםך הגדול"

**יום עיון
לחנוכה
במכון אורה**

יום רביעי, כ' כסליו (14.12 למניינם)

פרטים נוספים באהר ובפייסבוק
הפשו בגוגל "מכון אורה"

אזכור אורה!

שאלות כפרשה

1. באילו 3 דרכים התכוון יעקב למפגש עם עשיו, לפי חכמינו?
2. כמה תיישים היו במנחה שהכין יעקב לעשיו?
3. מה עשה עשיו כאשר נפגש עם יעקב?
4. אילו סוכות מוזכרות בכפרשה?
5. האם יעקב קיבל את הצעת עשיו שהם ילכו ביחד?
6. מה קרה לרחל בזמן לידת בנימין?

« וישלח

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

מצאו למה התמונות רמזות מתוך הכפרשה

1. A person carrying a large bundle on their back.
2. A sunset or sunrise over a landscape.
3. A donkey.
4. A building with a dome, likely a synagogue or school.
5. A grid of small images showing various scenes.
6. A group of people sitting around a table.
7. A golden oil drop.
8. A small hut or shelter.
9. A cartoon character with a crown and a lightning bolt.

ישראל

שלום ילדים!

הפעם הראשונה בה מופיע השם ישראל בתורה, היא בכפרשת השבוע. לאחר שיעקב נלחם בלילה עם המלאך (לפי חז"ל), הקדוש ברוך הוא נתן לו שם חדש: ישראל, כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותכלי. במלה ישראל ישנה לשון של שררה ומלוכה. יעקב הצליח למשל ולשלט אפילו במלאך!

לעם ישראל ישנו כוח מיוחד. בכח הזה אנחנו יכולים אפילו לגבר על מלאכים! אבל מתי הכח הזה עובד? כאשר אנחנו משתמשים בו לטובה, וכאשר אנחנו הולכים בדרך ישראל.

במלה ישראל רמוזה גם המלה יש, כאלו כתוב 'ישר א-ל'. כאשר אנחנו הולכים בישר ובאמת ובדרך הנכונה, אך אחד לא יכול לנו, ויש לנו כוח לקום ולעמד בעצמה, לסלק את הרע ולהאיר את כל העולם!

ישי, ערוץ הילדים

המלצה השבוע

חיכתם, ציפיתם וביקשתם - וזה הגיע! פרק ראשון בעונה החדשה של 'עידים החלומות' עלה השבוע! יהונתן מגשים חלומות חדשים ומדהימים. אל תפספסו בכל יום רביעי!

- החבר: 'ג'וחא אתה יכול לבדוק את פנסי האיתות שלי?' ג'וחא: 'הם עובדים, לא עובדים, עובדים, לא עובדים...'
- 2 משוגעים מסתכלים על השמיים. אחד אומר: זו שמשי! והשני אומר: זה ירח! הם שואלים משוגע אחר, הוא אומר: לא יודע, אני לא מהאזור...
- איך קוראים לשוטר תנועה? תשובה: סמי סביב...

חידה כפרשה

מצאו כפרשה פסוק ובו 8 מילים בלבד וכולן מסיימות באותה האות!

הזוכה מפרשת חיי שרה: צפניה שיפלי!

תורת האזור

ישלח מאת יוסי שחר. להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

איך מצירים איש מלחמה?
חייל לא צריך להכאח טנק, אלא מאובזר כפי האמנה. כיום כשאנחנו חיים אום נאיר אלו 8 מ ציוד אודני

העיקרון לא משנה: אדים משהים כפי הגנה כפי אקופה ציוד אלוכה אום ונאיים גאואר

אך כפי אקופה היו כפי אמנה אחרים...
1320, 290, 840, 80, 1748, 1020, 1712

אוסוף - אום 1000 משה 10 החיילים ציוד אכא 300 אומי

עשיו מגיע אל יעקב עם אנשי מלחמה אך בפועל מחבק אותו! ואמנם, יש גורמים שהוא נשך אותו. מה הפשט? הוא נשך או חיבק? אלא שלגויים יש שני דרכים לפגוע בנו, לפעמים במלחמה. אך לפעמים דווקא החיבוק של הגוי הוא הנשיכה הכי מסוכנת!

האומה שלנו תבנה ותתכונן, תשוב לאיתנה למכונות חייה כולם, ע"י מה שהאמוניות שלה, היראיות שלה, דהיינו התוכן האצילי המקודש האלהי שלה, יתפשט, יתגבר, ישתכלל ויתאמץ. כל בוני האומה יבואו לעומק האמת של נקודה זו, ואז בקול מלא גבורה ועז יכריזו על עצמם ועל עמם בקול גדול: לכו ונשובה אל ד'. והתשובה תשובת אמת תהיה, והתשובה מכון גבורה תהיה, והתשובה תתן עז ותעצמות לכל הסעיפים המעשיים והרוחניים, לכל ההליכות כולן הדרושות לבנין האומה ושכלולה, ליקיצתה לתחיה, להתעודדות עמדתה. העינים תפקחנה, הנשמה תזך, אורה יבריק, מעופה יתגדל, ועם נברא יקום, עם גדול עצום ורב, אור אלהים עליו וגדולת לאום לו, כלביא יקום וכארי יתנשא. (שמונה קבצים ח, קכו)

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

מנחה קטנה. שעתיים וחצי זמניות לפני שקיעה, הגר"א, או צאת הכוכבים, מג"א. פלג המנחה. שעה ורבע זמנית לפני השקיעה או צאת הכוכבים כנ"ל. זמן ערבית בשעת הדחק, אבל יש להשלים קריאת שמע אחרי צאת הכוכבים. צאת הכוכבים. זהו זמן ערבית לכתחילה. 13 וחצי דקות אחרי השקיעה. ויש מחמירים 18 דקות. ומוצאי שבת הרבה יותר מאוחר, וכן מוצאי יום הכיפורים ותשעה באב.

דברים שמזיקים לבריאות, כדברי הרמב"ם הלכות דעות פרק ד. ובודאי אסור להרגיל ילדים לאורח חיים לא בריא. נכון שיש למשוך את הילדים ללמוד תורה על ידי מתנות, אזי יש למצוא חלופות, והן אינן חסרות. מלמדים אותם תורה, וגם זה חלק מן התורה.

עשרה: ותיקין, אך בתנאי שלא יהיה עייף מדי ולא ילמד או יעבוד כראוי. סוף זמן קריאת שמע. שלוש שעות זמניות, כלומר רבע יום. לפי המגן אברהם בין עלות השחר לצאת הכוכבים, לפי הגר"א בין הנץ החמה לשקיעה. אפשר להקל כהגר"א וטוב להחמיר כמג"א. סוף זמן תפילה. ארבע שעות, כלומר שליש יום, כמג"א והגר"א, כנ"ל. בדיעבד עד חצות, כלומר חצות של שעות זמניות. מנחה גדולה. חצי שעה זמנית אחרי חצות.

תשובה: אסור לחלק סוכריות וממתקים, בין אם כל ההורים מתנגדים, בין אם מעט הורים מתנגדים, בין אם אין מתנגדים, כי הסוכר מעבר לכמות מזערית, הוא רעל. הוא הרוצח הכי גדול בעולם. מדינתנו שייכת לראשונות ב-OECD באחוז החולים בסוכרת 2 עקב סוכר. אסור לאכול

זמנים של מצוות

עמוד השחר. מחלוקת אם הוא 90 דקות לפני הנץ החמה או 72 דקות, שזו דעת רוב הפוסקים. 72 דקות הם זמניות, כלומר ניסן-תשרי. באמצע החורף 78, באמצע הקיץ 88. זהו זמן טלית, תפילין, קריאת שמע ותפילה בדיעבד או בשעת הדחק. זמן משיכה, את חברו בריחוק ארבע אמות. כשעה לפני הנץ החמה. זמן טלית, תפילין, קריאת שמע לכתחילה. תפילה בדיעבד או בשעת הדחק. הנץ החמה. זמן משוכח לתחילת שמונה

סוכריות לילדים

שאלה: האם מותר לחלק לילדים ממתקים על בסיס יזימוי עבור לימוד תורה? האם מותר לחלק לילדים ממתקים במרחב ציבורי בפעילויות שונות בקהילה כשיש הורים שלא מעוניינים בכך אפילו אם הם מייצגים מיעוט? אם זה מוסרי?

שליחת הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- דרכות מודעות בבתי הכנסת ובמסגרות דתיות
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

המטת היוזמות: עיצוב קדם דפוס ודפוס איסוף וניטוף מודעים בניילון לפי סוגיה. הדפוס ממוקד למטרה: תפילות ליל חול המועד.

לפניכם: 052-9985188 | 0529898518@gmail.com

ראי האר"י

ביאור על כתבי האר"י ע"פ הראי"ה קוק, המראה כי מקור כל דבריו הם בדברי האר"י, ומבאר את דברי האר"י בצורה רעיונית, המקרבת לנמשל. מאת הרב יוחאי ימיני שליט"א

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי החוצאה ב"דני ספרים" רח' אבן ישראל 3 ירושלים

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

נשמה של אמורא

לע"נ הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל

הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל, מגדולי הלמדנים של דורנו, איננו; אור גדול הסתלק מן העולם. מדוע אנו לומדים גמרא? במידה ורוצים לדעת מהי ההלכה ניתן לפתוח קיצור שולחן ערוך או לשלוח שו"ת סמס. הגמרא מאפשרת לנו להבין את הסברא, את העיקרון המופשט שעומד מאחורי ההלכה. גם בתוך הסברות יש דרגות שונות, ישנן כאלה שמתמקדות בסוגיה מקומית, וישנן כאלה שמנסות לחרוז את כל הש"ס. זוהי אולי תמצית שיטתו של הרב מרדכי זצ"ל (מזכיר קצת את שיטתו של הרב שמעון שקופ זצ"ל). סברא מופשטת איננה רק יכולת אינטלקטואלית. היא הפתח שלנו לעבור מעולם הפרטים לעולם הכללי; מעולם החומר המורכב לעולם הרוח המופשט. היכולת להביט על המציאות לא באופן קטנוני אלא ממעוף הציפור. אישיותו של בעל הסברא המופשטת היא בהתאם: אצילית וקדושה; טובת לב ומאירת פנים; מייצעת עצות מדויקות מתוך מבט רחב. במשך 20 שנות היכרותי עם הרב מרדכי זצ"ל (אז עוד קראנו לו "הרב מוטי") מעולם לא ראיתי מתרגז; מעולם לא ראיתי עושה פעולה כלשהי שלא מתוך קדושה והסתכלות רחבה. מאות תלמידי חכמים גדלו על ברכיו. עולם שלם של ישיבות נבנה על כתפיו. נשמה של אמורא מימי אב"י ורבה שנשתלה בדורנו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים עם ה' אלוקיננו.